

รายงานการเดินทางแสดงงาน

โครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับ
รัตนชาติเนื้ออ่อนเป็นองค์ประกอบ

ที่ประเทศ ญี่ปุ่น

ระหว่างวันที่ 28 ต.ค. 2547 ถึงวันที่ 16 พ.ย. 2547

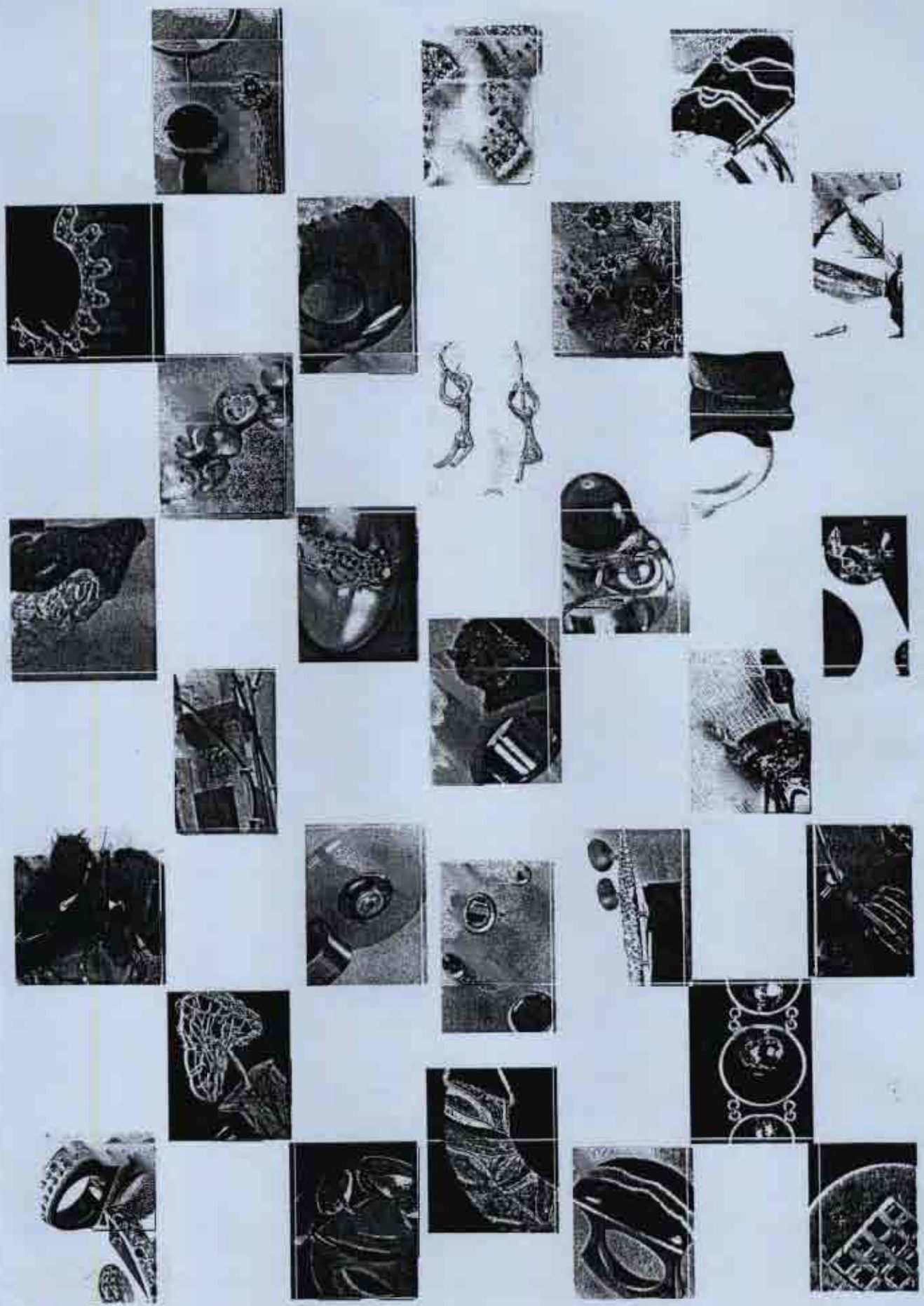
สนับสนุนโครงการโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

จัดทำรายงานโดย

ระวีวรรณ วงศ์สุรไกร

จิตวดี ระวีวงษ์

รายงานการเดินทางแสดงงาน

โครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับ
รัตนชาติเนื้ออ่อนเป็นองค์ประกอบ

ที่ประเทศ ญี่ปุ่น

ระหว่างวันที่ 28 ต.ค. 2547 ถึงวันที่ 16 พ.ย. 2547

สนับสนุนโครงการโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

จัดทำรายงานโดย

ระวีวรรณ วงศ์สุรไกร

จิตวดี ระวีวงษ์

รายงานการเดินทางแสดงผลงานของโครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับพลอยเนื้ออ่อน
สนับสนุนโครงการโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่ประเทศ ญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ 28 ต.ค. 2547 ถึงวันที่ 16 พ.ย. 2547

วันที่ 28 ตุลาคม 2547 ออกเดินทางจากกรุงเทพ เวลา 11.30 น. ถึงเวลา 20.45 น.(เวลาญี่ปุ่น)
วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547 เดินทางกลับ ถึงเวลา 24.00 น (เวลาไทย)

บ้านพักเลขที่ 1-41-5 มียาซากะ เขตทากายะ-กุ กรุงโตเกียว ซึ่งเป็นที่พัก มีห้องแบ่งให้เช่า

Gallerie What's

ติดต่อจองจัดแสดงผลงาน ที่แกลเลอรีไว้ตั้งแต่ ธ.ค.ปี 2545

วันที่ 29 ตุลาคม 2547 - 30 ตุลาคม 2547

ดูสถานที่เตรียมงานและอุปกรณ์สำหรับจัดแสดงผลงานที่แกลเลอรี What's ตั้งอยู่ในเขต อาโอ
ยามา กรุงโตเกียว แกลเลอรี What's ตั้งอยู่ในอาคารเล็กๆ ในแหล่งขายสินค้าแบรนด์ซ์ของกรุงโตเกียว
พื้นที่ของแกลเลอรี มีขนาดราว 30 ตร.ม. พื้นที่ให้จัดแสดงผลงานราว 20 ตร.ม. โดยประมาณ

วันที่ 31 ตุลาคม 2547

จัดดีสเพลย์งานเครื่องประดับ สำหรับนิทรรศการที่แกลเลอรีแห่งนี้ เปิดให้ชมเพื่อเผยแพร่งาน
เครื่องประดับจากประเทศไทย นักออกแบบคนไทย และจำหน่ายชิ้นงานตั้งแต่

วันที่ 1 - 6 พฤศจิกายน 2547 ระหว่างเวลา 10:00 -18:00 น. มีผลงาน สกว. 43 ชิ้น จากงานทั้งหมด
150 ชิ้น เพื่อไม่ให้ปะปนกับงานแสดงชิ้นอื่นๆ ได้นำผลงานของ สกว. จัดแยกส่วนการแสดงไว้ด้าน
หนึ่งของห้อง ใช้พื้นที่มากเพราะเป็นงานชิ้นใหญ่

ลักษณะของแกลเลอรีพื้นและผนังปูน ไม้ทาสี มีไฟ spotlight ให้ มีแท่นวางของ แบบมาตรฐาน
ฐานให้ ส่วนประกอบอื่นเช่น เช่นผ้าม่าน กล้อง ได้จัดซื้อหาเพิ่มเติม และตกแต่งทำขึ้นใหม่ที่หน้างาน
อุปกรณ์ที่วางเครื่องประดับ สิ่งทำใหม่้นำไปจากเมืองไทย แผ่นโปสเตอร์ ติดผนังเขียนเรื่องราวความ
เป็นมาของโครงการฯ ประวัติคนออกแบบ ภาคภาษาอังกฤษจัดเตรียม พิมพ์จากเมืองไทย ข้อความบน
โปสเตอร์แผ่นที่เป็นภาษาญี่ปุ่น แปลโดยคุณ นาโอมิ ไชโต และพิมพ์ที่ญี่ปุ่น

นำหนังสือรวบรวมผลงานของโครงการฯ จำนวน 4 เล่มไปแสดงด้วย

รูปแบบการจัดวางดีสเพลย์ และการนำเสนอผลงาน ไม่ได้ทำล่วงหน้า การจัดที่หน้างาน ใช้
เวลามากกว่าปกติ

การจัดประชาสัมพันธ์และเชิญแขกเป็นหน้าที่ของ แกลเลอรี โดยการส่งจดหมายเชิญ และส่งข่าวทางหนังสือนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำล่วงหน้า 3 เดือน ทางแกลเลอรีเป็นผู้พิมพ์ Postcard ให้ ทางผู้แสดงงานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

วันที่ 1-6 พฤศจิกายน 2547

เปิดแสดงผลงานงาน ระหว่าง 10:00-18:00 น. ทางแกลเลอรี ไม่ได้ให้ผู้แสดงงานอยู่รวมตลอดเวลา ทางเจ้าของ ทำหน้าที่ขายและพูดคุยกับลูกค้าเอง บางวันผู้สนใจมาชม มาเวลา 18:00 น. แจ้งว่าปิดแล้ว ไม่ได้ยืดหยุ่นเวลาให้เข้าชม แม้จะเป็นแกลเลอรีเล็กก็ตาม

ลูกค้าที่ซื้องานแล้ว จะมารับงานหลังการแสดงผลงานเสร็จ แต่บางชิ้นลูกค้ารับไปเลย

วันที่ 4 พฤศจิกายน 2547

งานเปิดตัว (Presentation) ไม่ได้เริ่มที่วันแรก แต่เป็นวันที่สี่ ตามคำแนะนำของผู้จัดงาน เริ่มงาน 18:30 น. เลี้ยงรับรองด้วยเครื่องดื่ม และของว่างซึ่งทางเราได้จัดเตรียมร่วมกันกับทางแกลเลอรี

การบรรยายเริ่ม 19:00 น เป็นภาษาอังกฤษ เล่าถึงประวัติความเป็นมาของเครื่องประดับไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน เล่าโยงถึงที่มาของโครงการวิจัยฯ และบทบาทของ สกว. อย่างย่อ โดย ระวีวรรณ วงศ์สุรไกร ซึ่งเป็นหัวหน้าโครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับพลอยเนื้ออ่อน ใช้เวลาประมาณ ครึ่งชั่วโมง มีคุณกิติภัทร์ วงศ์สุรไกร เป็นผู้อ่านคำบรรยายเป็นภาษาญี่ปุ่น (เนื่องจากผู้แปลต้นฉบับไม่สบายกะทันหัน) มีผู้เข้าร่วมฟังบรรยาย เป็นชาวญี่ปุ่น ประมาณ 12 คน ในจำนวนนี้มีนักวิชาการ 3 คน นอกจากนั้นยังมีผู้สนับสนุนจากประเทศไทย คือ คุณหญิง อลิศรา สนิทวงศ์ และบุตรสาว ไปร่วมงานวันเปิดงาน (Presentation) ผู้เข้าร่วมฟังบรรยายต่างให้ความสนใจและซักถามคำถาม และให้ข้อเสนอแนะบางประการ เช่น ให้คิดถึงการแต่งกายของชาวญี่ปุ่น เครื่องประดับที่การใช้งานแบบชาวญี่ปุ่น บางท่านเป็นครั้งแรกที่เห็นงานคนไทย ภาพลายไทย เป็นต้น

จากนั้นมีการเดินแบบ โดยใส่เครื่องประดับบนร่างของผู้มาร่วมงาน และอธิบายวิธีใช้ ชนิดของพลอย ที่มาของรูปแบบ เสร็จงานเวลา 21:00 น. โดยประมาณ

ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2547

18:00 น. เก็บงาน

เจ้าของแกลเลอรี ได้แต่งกายชุดกิโมโน สวยงามเป็นพิเศษต้อนรับ น่าจะเป็นเครื่องหมายถึงความพอใจที่ได้รับจากการแสดงผลงานครั้งนี้

เมื่อสิ้นสุดการแสดงผลงานที่แกลเลอรี What's ผลการจำหน่ายผลงานในโครงการฯ ได้ทั้งหมด 8 ชิ้น เป็นเงินรวม 149,000.- เยน หักค่าใช้จ่ายของแกลเลอรี 40% และค่าภาษี 5% คงเหลือเงิน

81,950.-เยน (ประมาณ 36.50.- บาทต่อ 100 เยน รวม 29,911.-) รายการชิ้นงานที่ได้จำหน่ายไม่ได้
แนบมาพร้อมรายงานฉบับนี้

ข้อสรุปจากแกลลอรี่ What's

ผลตอบรับจากผู้เข้าร่วมชมผลงาน ปรากฏว่า มีคนญี่ปุ่นที่เข้าชมสนใจ เข้าใจและยอมรับงาน
ในสไตล์ Jewelry Art อาจเป็นเพราะผู้เข้าชมงานในแกลลอรี่นี้ ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประจำของ
แกลลอรี่ ซึ่งมักแสดงผลงานแปลกๆ อยู่เสมอ ส่วนใหญ่ลูกค้าเป็นกลุ่มที่มีแนวคิดทันสมัย เพราะมีงาน
แสดงผลงานของศิลปินชาวอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกัน อิตาลี สลับกันเข้ามาแสดงผลงาน ตลอดเวลา

เจ้าของแกลลอรี่ได้ให้คำแนะนำว่า งานที่แสดงที่มีส่วนใหญ่มักจะเน้นความเป็น Art มาก ๆ ไม่
จำเป็นว่าจะทำมาจากวัสดุราคาแพงหรือพลอยแพง ๆ อาจจะทำจากวัสดุที่ไม่มีค่าเลยแต่มีไอเดีย
ดีในงานออกแบบให้เป็นตุ้ เต๋น แปลก มาก ๆ ซึ่งนอกจากจะสวมใส่เป็นเครื่องประดับบนร่างกาย
แล้ว สามารถวางไว้หรือแขวนไว้บนผนัง เป็นงานตกแต่งบ้าน บางครั้งลูกค้าคิดเองว่าจะใช้อย่างไร
อาจต่างจากที่นักออกแบบคิดไว้ ลูกค้าต้องเห็นชัดเจนว่าสิ่งที่ซื้อจะเขาใช้ทำอะไรได้ จึงจะซื้อ

งานของเราที่นำไปแสดงถือว่าใช้ได้ เหมือนเป็นการแนะนำตัว ระหว่างแสดงผลงานมีคนเข้ามาดู
ชมบ้างเสมอ แต่อยากให้มีงานแปลกกว่านี้ในการแสดงคราวหน้า และควรแสดงผลงานสัก 2 ปีต่อครั้ง

สำหรับราคาของที่ขายได้อยู่ระหว่าง 15,000- 25,000 เยน ตามที่เจ้าของสถานที่ได้แนะนำไว้
เนื่องจากเศรษฐกิจญี่ปุ่นไม่ค่อยดี และมีแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ในช่วงก่อนเวลาดังกล่าว ชิ้นงาน
แสดงทั้งหมด จึงไม่ได้ตั้งราคาสูงมากนัก เพราะไม่แน่ใจในผลการตอบรับจากกลุ่มผู้ซื้อ

SHUN Gallerie

ติดต่อจองจัดแสดงผลงานที่แกลลอรี่ไว้ตั้งแต่ เม.ย.ปี 2546

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2547

เดินทางไปดูสถานที่ เนื่องจากไม่เคยเห็นสถานที่มาก่อน เพื่อเตรียมชิ้นงานและอุปกรณ์ต่าง ๆ
สำหรับจัดงานแสดงเพิ่มเติม แกลลอรี่ Shun ตั้งอยู่ที่ เมืองชิงาชากิ ห่างจากกรุงโตเกียวประมาณ
1 ชั่วโมง แกลลอรี่ Shun มีพื้นที่ใหญ่กว่าของ What's เป็นอาคาร 3 ชั้น ใช้จัดแสดงผลงาน 2 ชั้น คือชั้น
ล่าง พื้นที่ประมาณ 60 ตร.ม. ชั้นสองพื้นที่ 40 ตร.ม. แกลลอรี่ตั้งอยู่ติดริมถนนมีผู้คนเดินผ่านมากกว่า
ที่แกลลอรี่ What's ภายในแกลลอรี่โล่ง กว้างโปร่งตากว่า ดูหรูและทันสมัย มีการตกแต่งบ้างแต่เป็น
คนละแบบกับที่แรกที่ลักษณะเรียบไม่ตกแต่ง

ระหว่างวันที่ 8-10 พฤศจิกายน 2547

ได้ไปดูงานตาม พิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่ Museum ที่ Ropongi Art Museum มีงานแสดง เครื่องเงินของ จอร์จ เจนเซน ศิลปินเครื่องประดับเงินของยุโรป ดีไซน์ของ เขามีชื่อเสียงมากกว่าร้อยปี และยังมีทันสมัยอยู่, นิทรรศการเกี่ยวกับสีและแพชชั่นจากอดีตถึงปัจจุบัน ใน Museum of Modern Art , เดินทางไป Asama Museum, และ Musee d'art Merciad ที่คาซุยาซาวา เป็นพิพิธภัณฑ์ของ เมือง ลักษณะการจัดพิพิธภัณฑ์ มีการป้องกันชิ้นงานที่แตกสลายได้ ไร้อย่างดี หากเกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหว งานที่แสดงมีไม่มาก แต่การจัดแสดงผลงานน่าสนใจและสวยงามทันสมัย ที่พิพิธภัณฑ์นี้ครึ่งหนึ่งของพื้นที่เป็นห้องสมุดของเด็ก แบ่งให้มีพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ให้กับเด็ก และผู้ปกครองในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

วันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2547

จัดติสเพลย์ ผลงานที่แกลลอรี่ Shun เพื่อเปิดให้ชมและจำหน่ายผลงาน ระหว่างงาน มีงานแสดงนิทรรศการงานศิลปะอื่นรวมอยู่ด้วย แต่แยกเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน ทางแกลลอรี่จัดพื้นที่ให้ใช้จัดแสดงผลของโครงการฯ ขนาดราว 25 ตร.ม. ชั้นล่าง ติดถนนใหญ่

ชิ้นงานส่วนหนึ่งเตรียมไว้แสดงที่ Shun โดยเฉพาะ มารวมกับงานที่เหลือจากโตเกียว การจัดติสเพลย์วางงานรวมกันเป็นกลุ่มตามลักษณะของตู้ และชั้นวางของในแกลลอรี่ งานของ สกว. ได้ถูกจัดวางไว้หน้าร้าน และพื้นที่ส่วนหน้า เนื่องจากมีขนาดใหญ่ ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้ที่เดินผ่านไปมา ประวัติผู้ออกแบบ เรื่องราวของเครื่องประดับ และ โครงการของ สกว. ได้นำมาจัดวางด้านรับอ่านทางแกลลอรี่ Shun ไม่มีการจัดงานเปิดตัว (Presentation)

การประชุมสัมพันธ์เชิญแขก ส่งจดหมายเชิญ ส่งข่าวทางหนังสือนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ล่วงหน้า 3 เดือนเช่นกัน ทางแกลลอรี่เป็นผู้พิมพ์ Postcard ส่งข่าว และผู้จัดงานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

วันที่ 13 - 26 พฤศจิกายน 2547

ทางแกลลอรี่ ได้ขอให้ผู้จัดงานอยู่ปรากฏตัวเพื่อแนะนำตนเองและผลงาน อย่างน้อยสองวันคือในวันที่ 13-14 พ.ย. กับผู้มาดูงานด้วยตนเองตลอดเวลา (ปกติผู้จัดงานควรมาทุกวัน) ต่างกับที่ Watt ผู้สนับสนุนได้เดินทางตามาร่วมจากประเทศไทย คือ คุณมนวิภา ประชัญคดี ช่วง 2 วันแรกที่เปิดงาน ตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ มีผู้ชมให้ความสนใจแวะมาดูงานสม่ำเสมอ เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่แสดงงานของคนไทย และเป็นครั้งแรกที่แสดงงานเครื่องประดับของแกลลอรี่ แห่งนี้ ผู้จัดงานได้เดินทางกลับก่อนสิ้นสุดการจัดนิทรรศการ

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547

เดินทางกลับประเทศไทย

ข้อสรุปจากแกลเลอรี Shun

เมื่อสิ้นสุดการจัดนิทรรศการปรากฏว่าจำหน่ายผลงานในโครงการฯ ได้ 6 ชิ้น เป็นเงินรวม 146,000.-เยน หักค่าใช้จ่ายของแกลเลอรี 40% และค่าภาษี 5% คงเหลือเงิน 80,300.-เยน (ประมาณ 36.50.- บาทต่อ 100 เยน รวม 29,309.- บาท) รายการชิ้นงานที่ได้จำหน่ายไปได้แนบมาพร้อมรายงานฉบับนี้

ผลการตอบรับปรากฏว่า งานที่ขายที่แกลเลอรีนี้ ต้องเป็นของฝีมือดี คุ้มค่า และไม่ดูแปลก ทันสมัยเกินไป ลुकค้าของแกลเลอรีส่วนใหญ่มีรายได้ดี สนใจงานเครื่องประดับที่ดูมีค่า แบบเรียบ สามารถใส่ได้ทุกวัน ใส่สบาย ไม่รุงรังไม่เกะกะ ไม่มีเสียงรบกวนผู้อื่น และมีเจ้าของแกลเลอรีอื่นที่เข้ามาชมงานได้ให้ความสนใจสอบถามถึงการนำไปจัดที่แกลเลอรีของตนด้วย

ทางเจ้าของแกลเลอรี ให้คำแนะนำว่า น่าจะลองจัดสมาเสมอ เวลาสองปี หนึ่งครั้ง ครั้งแรกนี้ คนในท้องถิ่นยังไม่รู้จักงานของคนไทย ไม่รู้ว่าเมืองไทยมีศิลปะในรูปแบบอย่างไร บางคนไม่รู้จัาเมืองไทยมีแบบเครื่องประดับอย่างไร ประวัติความเป็นมาอย่างไร

บรรณาธิการของนิตยสาร Four Seasons Magazine ได้รับบัตรเชิญ และได้ นำหนังสือฉบับที่ลงเรื่องของการแสดงผลงานของ สกว. ที่กรุงเทพ มาให้ และอยู่ชมการแสดงผลงาน ถ่ายรูปเพื่อลงข่าวประชาสัมพันธ์ให้ในเล่มเดือน มกราคม หรือกุมภาพันธ์ 2548. ได้นัดกันที่งาน Bangkok Gems ต้นปี 2548 เพื่อรับหนังสือ แต่ไม่ได้พบกัน

ข้อคิดเห็นจากการเดินทางไปแสดงงานที่ประเทศญี่ปุ่น

เนื่องจากการนำชิ้นงานไปในครั้งนี้ เป็นการแสดงงานในแกลเลอรี ไม่ใช่การขายลักษณะในห้างสรรพสินค้า มีข้อแตกต่างบ้าง และข้อคิดเห็นเป็นของการเดินทางครั้งแรกในครั้งนี เทานั้น

การจองแกลเลอรี ส่วนใหญ่ต้องจองล่วงหน้าประมาณ 2 ปี ขึ้นอยู่กับแต่ละแกลเลอรี ควรมีคนแนะนำที่เป็นชาวญี่ปุ่น ที่รู้จักหรือเคยแสดงงานที่แกลเลอรีเหล่านั้น เนื่องจาก ผู้แนะนำมีความสำคัญมากต่อความเชื่อถือถึงผลงาน การทำงานต้องให้เกียรติกับผู้ประสานงาน (ผู้แนะนำ) สม่าเสมอ และผู้แสดงงานไม่ติดต่อกับผู้ซื้อเอง แต่ควรให้เกียรติ ผ่านแกลเลอรีที่ไปแสดงงานตลอดเวลา

ความตรงต่อเวลาสำคัญมากโดยเฉพาะเมื่อเริ่มที่จะรู้จัก หรือเริ่มสร้างความสัมพันธ์กัน เป็นการให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ควรถึงสถานที่ก่อนเวลานัดเสมอ

การแสดงงานใน 2 แกลเลอรี ที่อยู่ในพื้นที่ต่างกัน ต้องมีงานบางชิ้นที่ทำขึ้นเฉพาะแต่ละแกลเลอรี เป็นจุดเด่นของแต่ละแห่ง ไม่แสดงซ้ำกัน และบางชิ้นงานซ้ำกันได้

การที่แกลเลอรีทั้งสองไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน หรือใกล้กัน ทำให้เห็นว่าสถานที่ขายบอกถึงรสนิยมของผู้ที่ซื้อสินค้าเหล่านั้นด้วย แม้จะเป็นแกลเลอรีขายงานศิลปะทั้งสองแห่ง กลุ่มผู้ชมและซื้อสินค้าของทั้งสองแกลเลอรีมีความคล้ายคลึงกัน ที่ผู้ซื้อทั้งหมด มีอายุสูงกว่า 30 ปี มีฐานะดี ส่วนผู้ชมที่เป็นคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่สนใจชม สนใจลองแต่ไม่ซื้อ อาจเนื่องจากยังมีภาระในการใช้เงินอยู่ แต่ลูกค้าในแกลเลอรีทั้งสองมีความ ความนิยม ขึ้นชอบในรูปลักษณะของชิ้นงานต่างกัน

กลุ่มที่สนใจงาน Contemporary Art ที่แกลเลอรี What's ยอมรับอะไรง่าย ไม่สนใจอะไรที่ดูธรรมดา มองเห็นได้ชัด ชิ้นงานต้องดูหลากหลาย คลุมเคลือ แตกต่างจากที่ตนเคยเห็น ผู้มาชมเป็นลูกค้าประจำของแกลเลอรีซึ่งน่าจะเป็นผู้ที่สนใจงานแปลกและเห็นมาก เพราะอยู่ในเมือง ชิ้นงานที่ขายได้รูปทรงค่อนข้างแปลก วัสดุแตกต่าง ไม่สนใจวัสดุที่มีมูลค่าเลย สนใจที่มีวัสดุหลายชนิดมารวมกัน

ที่แกลเลอรี Shun อยู่นอกเมืองใหญ่ เป็นเมืองตากอากาศ ผู้คนค่อนข้างระมัดระวัง สนใจดูของใหม่ อยากรู้เรื่องราว อยากเห็นของที่ดูแปลกตาสำหรับตนเอง หันมียุคนิยมชิ้นงานที่มองการใช้งานได้ชัดเจน แต่ต้องดูดี ทั้งวัสดุ รูปร่าง มีมือ ที่สำคัญต่างจากกลุ่มแรกคือไม่หลากหลายเกินไป วิจารณ์ไม่เข้าแกลเลอรีนี้

ลักษณะที่เหมือนกันของผู้ซื้อคือ ลูกค้าในแกลเลอรีไม่ต้องการรอ แก้ไขหรือสั่งชิ้นงานใหม่ ต้องการลอง สวมได้ และซื้อทันที มีปัญหาใหญ่คือขนาด เช่น วงแหวน แหวนหลายวงมีผู้สนใจซื้อ แต่ขายไม่ได้ เพราะสวมใส่ไม่พอดี หรือเข็มกลัดมีปัญหาที่ลักษณะการใช้งาน ผู้ใช้ไม่คุ้นกับการกลัดแบบไทยที่เป็นสปริง ไม่มี Safety lock ต่างกับของญี่ปุ่น

อีกอย่างที่เด่นชัดคือแม้ลูกค้าทั้งสองแห่งรสนิยมต่างกัน แต่ผู้ซื้องานตัดสินใจซื้อทันทีที่ชมองภาพออก หรือนึกได้ว่าตนจะนำไปใช้อย่างไร แบบใด บ่อยหรือไม่ เพราะเมื่อได้คุยสอบถามลูกค้า บอกทันทีว่าจะใช้ในโอกาสใด ทำให้ดูเหมือนว่าผู้ชมงานมีความคิดสร้างสรรค์ต่อจากผู้ทำเครื่องประดับ

ผู้ซื้อไม่ต่อรองราคา ชอบจึงซื้อ เจ้าของแกลเลอรี ชี้แจงว่า ระดับราคาแม้ไม่มีความสำคัญมาก แต่เศรษฐกิจ และเหตุการณ์ในบ้านเมืองที่มีผลกับความรู้สึกของคนนั้น มีผลต่อการใช้จ่ายซื้อสินค้า อย่างไรก็ตามก็ดี ในการตั้งราคาขาย ทั้งสองแกลเลอรีบอกว่าเป็นสำหรับการแสดงงานครั้งแรก เหมือนเป็นการทดลอง ราคาไม่ควรจะสูงมากเพราะเป็นครั้งแรกของผลงานจากประเทศไทย ชื่อเสียงยังไม่เป็นที่รู้จัก แต่คุณภาพของต้องดี การสร้างชื่อเสียงสำคัญมาก สำหรับลูกค้าชาวญี่ปุ่นแล้ว หากการใช้งานครั้งแรกดี และเดินทางมาแสดงงานสม่ำเสมอ ความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดสินค้าที่เป็นงานศิลปะอย่างจริงจัง สามารถมีลูกค้าประจำ และราคาสินค้าสามารถขยับสูงขึ้นได้ ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

เชื่อว่ายังมีคนญี่ปุ่นอีกมากไม่ได้รู้จักชื่อเสียงของประเทศไทยในเรื่องงานฝีมือ งานศิลปะ ประวัติ และผลงาน ไม่มีการแนะนำศิลปะ ประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของประเทศ ให้กับทางคนญี่ปุ่น ได้รู้เรื่องราว ยกเว้นมีหาดทรายสวยงาม และชองราคาถูก คนญี่ปุ่นจึงรู้จักศิลปะของจีน และ อินเดีย มากกว่า แต่จากการที่ไม่รู้จักเมื่อนำไปเสนอ ก็ได้รับความสนใจ

การนำเสนอของโครงการฯ เสนอแบบที่มีทั้งประวัติศาสตร์ เรื่องราวของประเทศ ของเครื่องประดับในประเทศ ความเป็นมาของโครงการฯ แนวคิดของเครื่องประดับสมัยใหม่ ทั้งแสดงด้วยภาพ และ เรื่องราว ชิ้นงานที่ไปแสดงนอกจากของ สกว. แล้ว ยังมีชิ้นงานรูปแบบไทยโบราณเต็ม แบบแปลงจากงานลวดลายไทย จนเป็นงานสมัยใหม่ล้วน มีหนังสือเรื่องของศิลปะไทย และโปสเตอร์ เล่าเรื่องราว ประวัติศาสตร์ เทียบเคียงกับยุคสมัยของประเทศญี่ปุ่น แปลเป็นภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเจ้าของแกลเลอรีทั้งสองบอกว่าเป็นการแนะนำที่ดีมากให้กับคนญี่ปุ่น

การแสดงงานในเชิงศิลปะของผลิตภัณฑ์ใดก็ตาม ควรนำเสนอที่มาของศิลปะแบบดั้งเดิม ก่อนที่จะมาเป็นรูปลักษณ์สมัยใหม่ เพื่อให้ผู้ซื้อเห็นว่ากำลังซื้อของที่มีรากฐานและวิวัฒนาการที่ต่อเนื่องยาวนานมีคุณค่า เนื่องจากกลุ่มผู้ซื้อมีวัยวุฒิ ไม่ใช่วัยรุ่น และคนญี่ปุ่นมีพื้นฐานความรู้ และการศึกษาดี เป็นลักษณะของผู้ซื้อสมัยใหม่ ที่ข้อมูลประกอบแบบมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ

จำนวนสินค้าที่นำไปแสดงของโครงการของ สกว. มีทั้งสิ้น 43 ชิ้น จำหน่ายไป 14 ชิ้น ตามรายการข้างล่าง เป็นเงิน 295,000.- เยน และคงเหลือสุทธิ 162,250.- เยน หรือเท่ากับ 59,220.- บาท ได้นำเงินส่งให้กับสำนักงานผู้ประสานงานโครงการอัญมณีและเครื่องประดับเรียบร้อยแล้ว

Gallerie What's

รหัส	รายละเอียด	ราคาขาย เงินเยน	หัก 45% เงินเยน	คงเหลือ เงินเยน	เงินบาท
D017	แหวน : การเคลื่อนไหว	19,000	8,550	10,450	3,814.00
P067	สร้อยคอ : หนทางสู่ความจริง	16,500	7,425	9,075	3,312.00
S140	แหวน : ไม่มีชื่อ	20,000	9,000	11,000	4,015.00
P108	เข็มกลัด : พิพิธภณท์ในสตูดิโอ	17,500	7,875	9,625	3,513.00
P033	แหวน : ชมพูเรียบง่าย	17,500	7,875	9,625	3,513.00
P117	จี้ห้อยคอ : ไอ ซี อี	25,000	11,250	13,750	5,019.00
P055	แหวน : โวลคานิค	19,000	8,550	10,450	3,814.00
P056	แหวน : ทำได้	14,500	6,525	7,975	2,911.00
	รวมเป็นเงิน	149,000	67,050	81,950	29,911.00

SHUN Gallerie

รหัส	รายละเอียด	ราคาขาย เงินเยน	หัก 45% เงินเยน	คงเหลือ เงินเยน	เงินบาท
P068	กำไล : ใส่กันเล่นสบาย ๆ	35,000	15,750	19,250	7,027.00
P075	สร้อยคอมือ : ศิลาด้า	32,000	14,400	17,600	6,424.00
P086	ต่างหู, ที่หนีบกระเป๋า : สายน้ำไหล	18,500	8,325	10,175	3,714.00
P091	แหวน : ชิงรวม	14,500	6,525	7,975	2,911.00
P099	แหวน : บ้านเชียง	37,000	16,650	20,350	7,427.00
P112	แผ่นหนัง : ปฏิทินชีวิต	9,000	4,050	4,950	1,806.00
	รวมเป็นเงิน	146,000	65,700	80,300	29,309.00

อัตราแลกเปลี่ยนที่คิดในการตั้งราคาขาย 100 เยน เท่ากับ 37.50 บาท

อัตราแลกเปลี่ยนวันที่ 14 มีนาคม 2548 100 เยน เท่ากับ 36.50 บาท

อัตราแลกเปลี่ยนวันที่ 27 ตุลาคม 2547 100 เยน เท่ากับ 38.50 บาท

บัตรเชิญที่ทำเป็น Postcard ที่ทางแกลเลอรีจัดทำให้ ถ่ายภาพ ออกแบบ และพิมพ์ในญี่ปุ่น
Galerie What's

Inspire
Thai Jewel
by Ja & Friends

Galerie Shun

POST CARD

Inspire Thai Jewel by Ja & Friends

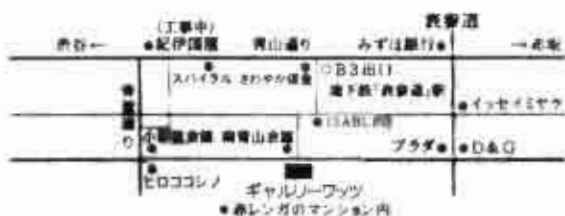
チャ(チャ)さんとその仲間のタイ・ジュエリー展

2004年11月1日(月)～6日(土)無休
12:00～19:00(日・祝のみ21時・最終日は17時まで)

※11/4(木) 19:00～20:00 チャさんによるレクチャー
「タイジュエリーの伝統と現代について」(要予約)

タイ国政府による国家研究基金のプロジェクトの一つとしてチャさんを
始めとした現代ジュエリー作家のチームは「半貴石のジュエリー研究と
開発」というテーマでその研究に関わってきました。

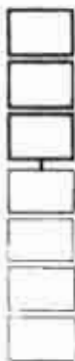
今回はタイの伝統と現代を見つめ、ジュエリーデザインの世界で活躍する
チャさん、他2人の作家によるそれぞれの作品と種々の分野から募集した
アイデアを元にプロジェクトチームが制作した作品などが並びます。

ギャルリーフツツ TEL03-3499-2662
〒107-0062 港区南青山5-4-44ラポール南青山#103
次回11/8～13 開幕展(版画)

POST CARD

チャ さんとその仲間のタイ・ジュエリー展

— Inspire Thai Jewel by Ja & Friends —

2004.11.13(土)▷11.28(日) 10:00▷19:00

月・火曜日 休業 最終11/27:30まで

タイ独自の伝統美と現代のセンスが感銘の
融合を様々な角度から提示し、タイのジュエ
リー界に新たな伝統を築きつつあるチャ(チャ)
さん、2人の作家とその仲間たちのジュエリー
展です。作品の魅力とともにタイ文化の香り
にも触れていただければと思います。

◎作家の紹介 11/13(土)11:00受付

チャトジョグア 俊 さん

〒251-0055 神奈川県茅ヶ崎市中津田1-1-13 1F
TEL 0467-88-2550 FAX 0467-88-2544
ホームページ <http://www.shun-c.jp/> E-mail: info@shun-c.jp

ภาพถ่ายด้านนอกอาคาร และการจัดเตรียมงานแสดงที่แกลเลอรี What's

การจัดเตรียมงานแสดงที่แกลเลอรี What's

タイ王国の歴史は、素可泰王朝から始まり、阿瑜陀耶王朝を経て、曼谷王朝へと続きます。この展覧会は、タイ王国の歴史と文化を詳しく紹介します。

素可泰王朝は、1280年に素可泰で始まり、1438年に素可泰が滅びました。この間に、蘭甘亨王朝と三王王朝が栄えました。阿瑜陀耶王朝は、1350年に阿瑜陀耶で始まり、1782年に昭披耶によって滅ぼされました。曼谷王朝は、1782年に曼谷で始まり、1853年に曼谷で終結しました。暹羅は、1932年に暹羅で始まり、1939年に暹羅で終結しました。

この展覧会では、タイ王国の歴史と文化を詳しく紹介します。素可泰王朝の素可泰、蘭甘亨王朝の蘭甘亨、三王王朝の三王、阿瑜陀耶王朝の阿瑜陀耶、昭披耶の昭披耶、曼谷王朝の曼谷、暹羅の暹羅について詳しく紹介します。

วันที่มีการเปิดงานและ Presentation ที่ แกลเลอรี What's

ผู้มาชมงาน

การจัดเตรียมงานที่แกลเลอรี Shun

วันที่มีการเปิดงานที่ แกลเลอรี Shun
ภาพด้านหน้าแกลเลอรี

ขอขอบคุณ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

การติดต่อกับทั้งสองแกลเลอรี ได้รับความอนุเคราะห์ และแนะนำจาก บุคคลผู้เกี่ยวข้องดังนี้

Mrs. Misako Saito, Mrs. Azano

Gallerie What's : Mrs. Kawasaki และ Shino บุตรสาว

Gallerie Shun : Mrs. Yuki Iwahashi, Mr. Yamada และ Mrs. Yoshida

ผู้เรียบเรียงการเปรียบเทียบบุคคลมัยทางประวัติศาสตร์ คำแปลประวัติศาสตร์ ประวัติผู้แสดงงาน เรื่อง
ทรวงของ สกว. และโครงการฯ เป็นภาษาญี่ปุ่น : Mrs. Misako Saito และ Mrs. Naomi Saito

เพื่อนหลายคนที่ได้ช่วยนำของไปประเทศญี่ปุ่น ทั้งส่วนที่เป็นเครื่องประดับ และ ส่วนจัดแสดงงาน
ผู้ประสานงาน และแนะนำบุคคลทั้งหมดให้รู้จัก คุณ กิติภัทร์ วงศ์สุรไกร และ ภริยา